

danske udenrigsminister til formanden for Rådet erklærer den danske regering på basis af traktatens art. 224, at den med virkning fra 1. marts 1983 ikke vil anvende bestemmelserne i den nævnte forordning, men at den straks for folketinget vil forelægge et lovforslag i overensstemmelse med indholdet af forordning nr. 596 af 15. marts 1982 til ikrafttræden fra 1. marts 1983.«

Rådsformanden erklærede, at Rådet tog denne erklæring til efterretning.

Retsstillingen for Danmark i forhold til forordningen er således helt identisk med den, som gjaldt for Danmark, Irland og Italien i forbindelse med opretholdelsen af sanktionerne mod Argentina.

Såremt lovforslaget ikke vedtages, vil Danmark formentlig skulle føre konsultationer med Kommissionen på basis af art. 225 i Romtraktaten.

Spørgsmål 21:

Er det første gang, Danmark ensidigt er ophørt med at anvende en forordning uden den parlamentariske dækning, der består i, at forordningen er blevet erstattet af nationale regler? Kunne de øvrige medlemsstater »tagen til efterretning« tænkes at være begrundet i, at de antog, der var parlamentarisk dækning for indførelse af nationale foranstaltninger?

Svar:

Ja.

Irland og Italien har tidligere været i samme situation, og ifølge den tidligere regerings bemærkninger til lovforslaget om sanktioner mod Argentina, ansås disse lande ikke at være bundet uden hensyn til, hvorvidt der gennemføres nationale sanktioner.

De øvrige medlemslande har ikke tilkendegivet, hvad der lå bag deres »tagen til efterretning« af Danmarks beslutning om at ville ophøre med at anvende forordningen om importbegrænsninger over for Sovjetunionen.

Spørgsmål 23:

Kan regeringen i denne forbindelse bekræfte, at det danske folketing således er bragt i den situation, at *enten* må der vedtages importrestriktioner over for Sovjet i Danmark *eller* der foreligger, hvad der med rime-

lighed kan betegnes som svigtende forudsætninger for de øvrige lande?

Svar:

Regeringen kan bekræfte, at den nuværende opposition vil bringe Danmark i den situation, hvis den nu afviser at fortsætte den politik, den tidligere regering indledte i 1982.

Regeringen blev af markedsudvalget i december 1982 pålagt at sikre, at oppositionen havde mulighed for at bringe Danmark i den situation, som så rammende er beskrevet i spørgsmålet.

Regeringen må derimod afvise, at den ikke har underrettet de øvrige om denne mulighed. De øvrige EF-medlemslande blev under drøftelserne i EPS-regie i slutningen af december 1982 af forlængelsen af forordningen om importbegrænsninger over for Sovjetunionen gjort bekendt med, at Danmark kun kunne gå med til en forlængelse på de hidtidige vilkår i to måneder, hvorefter Danmark eventuelt ville videreføre importbegrænsningerne på nationalt grundlag. Under drøftelserne i Rådet blev der som bekendt optaget en erklæring om revision efter to måneder efter krav fra regeringen.

Spørgsmål 25:

På et spørgsmål i EF-Parlamentet om, hvorvidt Danmark er bundet af EFs forordning om sanktioner mod Sovjetunionen, svarede EF-Ministerrådets formand, den vesttyske udenrigsminister Hans Dietrich Genscher: »Naturligvis. Men det er vigtigt, at der rent faktisk handles i overensstemmelse med forordningen.«

Under 1. behandling af lovforslaget om sanktioner mod Sovjetunionen udtalte udenrigsministeren på et spørgsmål af Ivar Nørgaard (S), at han »bestemt« ikke mente, vi var bundet, hvilket senere blev gentaget under debatten. Ministeren tilkendegav ligeledes, at Danmarks situation efter 1. marts 1983 er en anden end de øvrige EF-landes.

Ministeren bedes oplyse, om han er enig i ministerrådsformandens svar, og at hans tilkendegivelser i folketinget således ikke har været korrekte.

Svar:

Udenrigsministeriet har endnu ikke haft lejlighed til at se de officielle referater af den